

Élia — Nomer Dua

Ciri-ciri Propétik

Jeff Pippenger

2023-09-27

Dina artikel saméméhna urang parantos ngaidéntifikasi Élia minangka hiji lambang. Sasuai jeung aturan-aturan William Miller, “lambang-lambang” tiasa miboga harti leuwih ti hiji. Ku sabab éta, Élia salaku hiji lambang tiasa ogé ngawakilan salah sahiji bagian tina lambang ganda Élia jeung Musa. Lambang ganda Élia jeung Musa ngajalankeun sapanjang sakabéh kitab Wahyu, jeung lamun teu pasti ngeunaan naon anu diwakilan ku lambang ganda éta, hartina teu pasti ngeunaan amanat dina kitab Wahyu anu dibuka segelna pas saméméh waktu panto rahmat ditutup. Ku ieu alesan, ayeuna urang badé sacara husus ngabahas sawatara ciri kenabian anu diidéntifikasi jeung lambang Élia.

Urang gaduh tilu saksi utama pikeun netepkeun éta ciri-ciri nubuat. Éta saksi-saksi téh nyaéta nabi Elia, Yohanes Pambaptis, jeung William Miller anu ku inspirasi diidéntifikasi minangka lambang-lambang anu silih-gentosan.

“Rébuan jalma digiring pikeun narima kayaktian anu diwawarkeun ku William Miller, jeung para palayan Allah dihudangkeun dina sumanget jeung kakawasaan Élias pikeun ngumandangkan éta amanat. Saperti Yohanes, nu miheulaan Isa, maranéhna anu ngawawarkeun amanat anu khidmat ieu ngarasa kadorong pikeun nempatkeun kampak dina akar tangkal, sarta nyaur ka jalma-jalma supaya ngahasilkeun buah anu pantes pikeun tobat. Kasaksian maranéhna dimaksudkeun pikeun ngahudangkeun jeung mangaruhan garéja-garéja kalayan kuat, sarta nembongkeun watak maranéhna anu sajati. Jeung waktu panggeuing anu khidmat pikeun ngungsi tina murka anu bakal datang dikumandangkan, loba jalma anu ngahiji jeung garéja-garéja narima amanat panyageur; maranéhna ningali kamurtadan maranéhna, sarta ku cimata tobat anu pait jeung kanyeri jiwa anu jero, ngarendahkeun diri di payuneun Allah. Jeung nalika Roh Allah ngancik kana maranéhna, maranéhna mantuan ngagelarkeun ieu panjerit, ‘Sieun ka Allah, sarta pasihan kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus datang waktu pangadilan-Na.’” *Early Writings*, 233.

Élia, Yohanes Jurubaptis, jeung Miller dipaparin hiji sumanget husus anu nungtun tur nangtukeun padamelan maranéhna. Kasaksian maranéhna “dirarancang pikeun ngahudangkeun jeung mangaruhan pisan ka jamaah-gereja sarta nganyatakeun” “watak sajatina” gereja-gereja éta. Boh dina mangsa Ahab, Yohanes Jurubaptis, boh William Miller, gereja-gereja anu keur dipapay ku maranéhna saréréa ngabogaan kabutaan Laodikea anu kacida jero tur poékna, nepi ka éta pesen kedah sakitu lugasna saperti nempatkeun hiji “kampak kana akar tangkal.” Ieu ngawengku pangumuman ngeunaan nutupna panto kasempetan rahmat, anu dina hal Yohanes Jurubaptis mangrupa panggeuing ngeunaan “amarah” anu rek “sumping.” Pesen Miller anu ngumumkeun, “Sieun ka Allah jeung pasihan kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus datang jam pangadilan-Na,” ogé mangrupa panggeuing ngeunaan amarah anu bakal datang.

“Sora Yohanes disada sapertos tarompet. Tugas amanatna nya éta, ‘Témbongkeun ka umat Kami panyimpangan maranéhna, jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosa maranéhna’ (Yesaya 58:1). Anjeunna henteu kungsi meunang atikan élmu ti manusa. Allah jeung alam anu jadi guru-guruna. Tapi diperlukeun saurang pikeun nyiapkeun jalan di hareupeun Kristus, anu cukup wani sangkan sorana kadéngé sapertos para nabi jaman baheula, ngagero bangsa anu geus ruksak kana tobat.” Selected Messages, buku 2, 148.

Élia maréntahkeun supaya jalma-jalma sajaman milih dina poé éta, naha maranéhna rék ngabakti ka Allah atawa ka Baal, sarta éta generasi henteu ngawaler sakalimah ogé, anu hartina sarua jeung milih Baal.

“Teu kungsi aya deui kabutuhan anu leuwih gede kana pangingetan jeung panyarékan anu satia, sarta kana pangadegan anu raket tur teges, tibatan dina mangsa ieu pisan. Iblis geus turun kalayan kakawasaan anu gede, lantaran anjeunna nyaho yén waktuna pondok. Anjeunna keur ngabanjiran dunya ku dongéng-dongéng anu ngeunah didéngé, sarta umat Allah resep lamun ka maranéhna diucapkeun perkara-perkara anu ngalemeskeun. Dosa jeung kajahatan henteu dipikangéwa. Kaula dipintonkeun yén umat Allah kudu ngalakukeun usaha anu leuwih pageuh tur pasti pikeun nahan poék anu keur asup. Pagawéan anu raket ti Roh Allah diperlukeun ayeuna sakumaha can kungsi saméméhna. Kabodoran kudu dipiceun. Urang kudu hudang tina kalesuan anu bakal ngabuktikeun karuksakan urang iwal lamun urang ngalawanna. Iblis ngabogaan pangaruh anu kuat tur ngawasa kana pikiran. Jurukhotbah jeung rahayat aya dina bahaya kapanggih aya di pihak kakawasaan poék. Ayeuna euweuh anu disebut posisi nétral. Urang sadaya écés aya di pihak anu bener atawa écés aya babarengan jeung anu salah. Dawuh Kristus: ‘Sing saha anu henteu jeung Kami, anjeunna ngalawan Kami; jeung sing saha anu henteu ngumpulkeun jeung Kami, anjeunna ngaburak-barik.’” Testimonies, jilid 3, 327.

Yahya nyebut “bangsa nu ruksak” dina sajarahna minangka “turunan oray galak.” Kaum Millerite ahirna ngaidentifikasi bangsa nu ruksak dina sajarah maranéhna minangka putri-putri Babul. Boh Élia, Yahya, boh Miller, taya saurang ogé tina tiluanana nu ahli teologi. Maranéhna sadayana dipanggero ti kahirupan rahayat biasa.

“Kabeneran sakumaha ayana dina Isa, sakumaha diproklamasikeun ku Anjeunna nalika Anjeunna kasalimur ku mega anu ngembung lir bantal, nyaéta kayaktian jeung kabeneran dina jaman urang ieu, sarta tangtu bakal ngarobah budi pikiran anu narimana, sakumaha éta geus ngarobah budi pikiran dina mangsa-mangsa katukang. Kristus parantos ngadawuh, ‘Lamun maranéhna henteu ngadéngé ka Musa jeung ka para Nabi, maranéhna ogé moal kabujuk, sanajan aya hiji anu hudang tina maot.’ (Lukas 16:31).”

“Salaku hiji umat, urang kudu nyiapkeun jalan pikeun Gusti, dina pituduh pangawasa Roh Suci, pikeun sumebarna Injil dina kasucianana. Walungan cai hirup kudu beuki jero tur beuki lega dina lalampahanana. Di sakumna widang, boh anu deukeut boh anu jauh, jalma-jalma bakal dipanggil tina bajak, jeung tina pagawean dagang anu leuwih umum anu sabagéan gedé ngeusian pikiran, tuluy bakal dididik dina patalina jeung jalma-jalma anu geus boga pangalaman—jalma-jalma anu ngartos kana bebeneran. Ku karya-karya Allah anu pangmujijatna, gunung-gunung kasusah bakal dipiceun sarta dialungkeun ka laut. Hayu urang digawe sakumaha jalma-jalma anu geus ngalaman daya guna bebeneran sakumaha anu aya

dina Yesus.

“Dina mangsa ieu, bakal aya runtuyan kajadian anu bakal nembongkeun yén Allah téh nu ngawasa kana kaayaan. Kaleresan bakal dimaklumkeun ku basa anu écés tur teu matak salah ngarti. Maranéh anu ngawawarkeun kaleresan bakal tarékah ngabuktikeun kaleresan éta ku hirup anu tartib sarta paguneman anu saleh. Jeung nalika maranéhna ngalakukeun ieu, maranéhna bakal jadi kuat dina ngabéla kaleresan, sarta dina maparin éta kana panerapan anu pasti sakumaha anu geus dipaparin ku Allah.”

“Sabot jalma-jalma, anu geus nyaho jeung ngajar bebeneran, nyimpang kana pamahaman manusa, sarta nyangking ka pikiran-pikiran anu kasasab dongéng-dongéng karangan maranéhna sorangan, mangka geus waktuna pisan pikeun jalma-jalma anu kungsi jadi pagawe dina pagawéan panginjalan, tapi anu geus kagoda nepi ka kabawa kana pangurusan rumah makan, toko dahareun, jeung widang-widang usaha séjénna, supaya maranéhna asup kana barisan, nalungtik Alkitab maranéhna kalayan tarapti, sarta kalayan Firman Allah dina leungeun, ngadarkeun bebeneran Alkitab, kadaharan rohani, dina gawé bareng jeung malaikat-malaikat sawarga. Pagawéan ieu ayeuna nyaur tarik pikeun pagawe-pagawe anu ditangtukeun ku Allah. Kakawasaan Nu Maha Kawasa bakal ngandika ka gunung-gunung kasusah, Sing dipiceun jeung dialungkeun ka laut.” Paulson Collection, 73, 74.

Élia, Yohanes, jeung Miller téh memang, ku kituna maranéhna ngawakilan jalma-jalma anu dipanggero tina “pagawéan” anu “leuwih umum,” sabab “jalma-jalma” anu baheulana geus ngajar bebeneran ahirna “nyimpang ka pamahaman manusa, sarta ngabagikeun ka pikiran-pikiran anu kasasab piring dongéng-dongéng karangan maranéhna sorangan.” Jalma-jalma umum anu dipanggero bakal méré “panerapan anu pasti” tina nubuat Alkitab sakumaha “Allah geus maparinana.” Dua kali, dina éta petikan, Sadérék White ngaidéntifikasi “gunung-gunung” minangka “gunung-gunung kasulitan.” Pagawéan jalma-jalma ieu kalebet ngararata “unggal gunung.” Pagawéan anu dilaksanakeun ku jalma-jalma umum anu dipanggero tina bajak kaayaan anu handap ngawakilan pagawéan ngaidéntifikasi metodologi Alkitabiah anu bener sabalikna ti piring-piring dongéng karangan manusa anu dibagikeun ku para teolog dina mangsa harita.

“Padamelan Yohanes Pembaptis, jeung padamelan jalma-jalma anu dina poé-poé panungtungan maju dina sumanget jeung kakawasaan Élia pikeun ngahudangkeun umat tina kaapatisanana, dina loba hal téh sarua. Padamelanana téh mangrupa hiji pralambang tina padamelan anu kudu dipigawé dina jaman ieu. Kristus bakal sumping kadua kalina pikeun ngahakiman dunya kalawan kabeneran. Utusan-utusan Allah anu mawa amanat panungtungan ngeunaan panggeuing anu kudu ditepikeun ka dunya, kudu nyiapkeun jalan pikeun datangna Kristus anu kadua, sakumaha Yohanes nyiapkeun jalan pikeun datangna-Na anu kahiji. Dina ieu padamelan persiapan, ‘saban lebak bakal ditinggikeun, jeung saban gunung bakal direndahkeun; nu bengkok bakal diluruskeun, jeung tempat-tempat anu garandul dijadikeun rata,’ sabab sajarah bakal diulang deui, jeung sakali deui ‘kamulyaan PANGERAN bakal dinyatakeun, sarta sakumna manusa bakal ningali éta babarengan; sabab sungut PANGERAN anu geus ngucapkeunana.’” Southern Watchman, 21 Maret 1905.

Sipat tilu pangréformasi anu ku Yesaya geus diidentifikasi nyaéta yén unggal lebak bakal diangkat luhur, unggal gunung bakal direndahkeun, anu bengkok bakal dijieun lempeng, sarta tempat-tempat anu garonggong bakal dijieun rata. Jalan Gusti anu disadiakeun ku cara ngangkat lebak-lebak, ngaréndahkeun gunung-gunung, sarta ngajadikeun anu bengkok lempeng jeung tempat-tempat anu garonggong rata, nyaéta jalan-jalan baheula.

Sora anu ngagero di padang gurun, “Sadiakeun jalan pikeun PANGERAN, lempengkeun di tanah gurun hiji jalan raya pikeun Allah urang. Unggal lebak bakal diangkat, jeung unggal gunung sarta pasir bakal direndahkeun; anu bengkok bakal dijieun lempeng, jeung tempat-tempat anu kasar bakal dijieun rata. Jeung kamulyaan PANGERAN bakal dinyatakeun, sarta sakabeh manusa bakal ningalina babarengan; sabab biwir PANGERAN anu parantos ngucapkeunana.” Yesaya 40:3–5.

Nalika urang Yahudi anu sok ngabantah naros ka Yohanes Pembaptis naha anjeunna teh Elia anu bakal sumping, anjeunna ngawaler yen anjeunna lain, nanging saterasna anjeunna ngaidentifikasikeun dirina jeung petikan tina Yesaya.

Jeung ieu kasaksian Yohanes, waktu urang Yahudi ngutus imam-imam jeung urang Lewi ti Yerusalem pikeun nanya ka anjeunna, Saha ari maneh? Anjeunna ngaku, sarta henteu mungkir; malah ngaku, Kami lain Al Masih. Tuluy maranéhna nanya ka anjeunna, Ari naon atuh? Naha maneh Elias? Jeung anjeunna ngadawuh, Kami lain. Naha maneh nabi éta? Jeung anjeunna ngawaler, Henteu. Ku sabab kitu ceuk maranéhna ka anjeunna, Saha ari maneh? supaya kami bisa méré jawaban ka anu ngutus kami. Naon ceuk maneh ngeunaan diri sorangan? Anjeunna ngadawuh, Kami téh sora hiji jalma anu sasauran di padang gurun, Lempengkeun jalan Gusti, sakumaha anu geus didawuhkeun ku nabi Yesaya. Yohanes 1:19–23.

Nyiapkeun “jalan PANGERAN” nandakeun metodologi anu dipingpin ku para malaikat sangkan Miller ngartos jeung ngagunakeunana pikeun nyiapkeun pamahaman Alkitabiah ngeunaan “jalan” anu kedah dijalankeun ku manusa. Unggal “gunung” kedah direndahkeun, sabab gunung-gunung dina nubuat Alkitab ngalambangkeun bebeneran-bebeneran anu dina panempoan kahiji katémbong kacida héséna pikeun kahartos. Pikeun ngartos gunung suci anu mulya dina Daniel pasal sabelas ayat opat puluh lima anu keur diusahakeun direbut ku raja kalér, éta kahartos ku jalan mimiti ngaidentifikasi gunung suci anu mulya sacara literal di Yérusalém, anu sacara profétik ngajentrekeun gunung suci anu mulya sacara rohani. Pikeun ngajelaskeun gunung anu diidentifikasi minangka Armageddon, anu hartina gunung Megiddo, jalma kedah indit ka Megiddo sacara literal. Kasusah-kasusah profétik anu digambarkeun minangka perkara-perkara anu hésé téh dileungitkeun nalika dipaké prinsip yén awal hiji perkara ngajentrekeun ahir hiji perkara.

Métodologi anu diwakilan ku Yesaya, dirujuk ku Yohanes, sarta ditepikeun ku Miller ngangkat unggal lebak. Boh éta “lebak titingalian” dina Yesaya dua puluh dua, “lebak tulang-tulang paéh” dina Yehezkiel, atawa “lebak Yosapat” dina kitab Yoél, éta metodologi anu dumasar kana pamahaman anu leres ngeunaan tabiat Kristus, sakumaha diwakilan minangka Palmoni, Sang Panyacah Nu Ajaib, dina sajarah Millerit, atawa minangka Alfa jeung Omega, ahli basa anu ajaib dina sajarah urang, nya éta anu ngangkat bebeneran-bebeneran nubuat anu diwakilan dina “lebak-lebak” Firman Allah.

Hal-hal anu bengkok anu kudu dijieun lempeng, jeung tempat-tempat anu garadug anu dijieun rata, ngalambangkeun pagawean ngabenerkeun adat-istiadat jeung tradisi anu dipaké ku imam-imam Laodikea pikeun nangtayungan piring-piring racun maranéhna, nyaéta dongéng-dongéng palsu. Pagawean Élia sacara husus diidentifikasi minangka ngagambarkeun métodologi Alkitabiah anu bener dina paséa jeung dongéng-dongéng para teolog jeung imam. Pagawean éta diréngsékeun ku “jalma-jalma biasa,” lain ku imam-imam jeung teolog anu dididik. Dina jero ciri-ciri profétis tina tilu saksi ieu aya ogé kanyataan basajan yén Élia anu bakal datang téh bakal jadi saurang lalaki.

Pangimeutan éta sigana teu penting, tapi nalika para ahli teologi Adventisme narékahan pikeun ngadukung dongéng-dongéng maranéhna, maranéhna nyokot hiji petikan ti Sister White, tempat anjeunna nyarita dina wangun mangsa nu bakal datang ngeunaan saurang lalaki anu bakal sumping dina sumanget jeung kakawasaan Elia, tuluy maranéhna nambahan dongéng panjelasan karangan sorangan sarta keukeuh yén Sister White téh keur nyarita ngeunaan dirina sorangan.

“Nubuat kudu kacumponan. Gusti ngandika: ‘Lah, Kami rek ngutus ka maraneh Nabi Elia saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun.’ Aya saurang anu bakal sumping dina sumanget jeung kakawasaan Elia, [Tingali lampiran.] jeung nalika anjeunna nembongan, jalma-jalma bisa waé nyarita: ‘Anjeun teuing sumanget, anjeun henteu napsirkeun Kitab Suci ku cara anu bener. Hayu ku kuring dibéjakeun kumaha anjeun kudu ngajar pesen anjeun.’”

“Loba jalma anu teu mampuh ngabédakeun antara pagawean Allah jeung pagawean manusa. Kuring baris nyaritakeun kayaktian sakumaha anu dipaparinkeun ku Allah ka kuring, sarta ayeuna kuring nyebutkeun, lamun maranéh terus waé néangan kasalahan, miboga roh pasulayan, maranéh moal kungsi nyaho kayaktian. Isa ngandika ka murid-murid-Na, ‘Kami masih boga loba perkara pikeun diucapkeun ka maranéh, tapi ayeuna maranéh can sanggup nanggunna.’ Maranéhna can aya dina kaayaan anu sanggup ngahargaan perkara-perkara anu suci jeung langgeng; tapi Isa jangji bakal ngutus Panglipur, anu bakal ngajarkeun sagala perkara ka maranéhna, sarta ngingetkeun maranéhna kana sagala hal, naon waé anu geus diucapkeun-Na ka maranéhna.”

“Dulur-dulur, urang ulah nempatkeun kapercayaan urang ka manusa. ‘Maraneh eureun tina ngandel ka manusa, anu napasna aya dina liang irungna; sabab dina naon anjeunna pantes dipihargaan?’ Maraneh kudu ngagantungkeun jiwa maraneh anu teu walakaya ka Yesus. Teu pantes pikeun urang nginum tina cinyusu lebak, padahal aya hiji cinyusu di gunung. Hayu urang ninggalkeun aliran-aliran handap; hayu urang datang ka mata cai anu leuwih luhur. Lamun aya hiji titik bebeneran anu ku maraneh can kahartos, anu dina éta maraneh can sapuk, talungtik, bandingkeun Kitab Suci jeung Kitab Suci, tancebkeun aci bebeneran jero pisan kana tambang Firman Allah. Maraneh kudu nempatkeun diri maraneh jeung pamadegan maraneh dina altar Allah, singkirkeun pamanggih-pamanggih anu geus kabentuk ti heula, sarta antepkeun Roh sawarga nungtun kana sagala bebeneran.” Testimonies to Ministers, 475, 476.

“Aya anu bakal datang dina sumanget jeung kakawasaan Elia: Kecap-kecap ieu ku sawatara jalma geus salah dilarapkeun ka hiji pribadi nu tangtu, anu disangka bakal mucunghul mawa pesen kenabian sanggeus hirup jeung karya Ibu White. Tilu paragraf anu ngawangun ieu

artikel nu judulna ‘Let Heaven Guide’ téh ngan ukur sabagian leutik tina hiji pidato anu ditepikeun ku Ellen White di Battle Creek, Michigan, dina isuk tanggal 29 Januari 1890. Sabab ieu dipedalkeun dina Review and Herald tanggal 18 Pébruari 1890, éta mawa judul ‘How to meet a Controverted Point of Doctrine.’ Kutipan-kutipan séjén anu dicokot tina ieu artikel sarta dipaké, lolobana pikeun ngeusian sababaraha kaca dina jilid ieu, kapanggih dina kaca 23, 104, 111, 119, 158, 278, jeung 386. Artikel éta geus dicitak deui sacara lengkep dina Selected Messages 1:406–416, kalayan bagian anu ngawangun kutipan nu judulna ‘Let Heaven Guide’ muncul dina kaca 412 jeung 413. Lamun artikel éta dibaca sacara gembleng, bakal écés yén Ellen White, dina ieu pernyataan anu ditepikeun ngan saeutik leuwih ti sataun sanggeus Konperénsi Minneapolis ka hiji kelompok di Battle Creek, keur nyarita ngeunaan palayananana sorangan. Sababaraha jalma geus jadi kritis kana pagawéanana. Catet yén dina paragraf saméméh anu muncul dina jilid ieu dina kaca 475, Ellen White nyatakeun:”

“‘Urang kudu nepi ka hiji kaayaan anu sagala bédana bakal ngaleyur. Lamun kuring nyangka yén kuring boga cahaya, kuring bakal ngalakukeun kawajiban kuring dina ngedalkeun éta. Upamana kuring ménta pamadegan batur ngeunaan amanat anu ku Gusti dipikahoyong sangkan ku kuring ditepikeun ka jalma-jalma, panto téh bisa waé katutup sahingga cahaya éta henteu nepi ka jalma-jalma anu ku Allah geus dipaparin éta. Nalika Yesus nunggang asup ka Yerusalem, ‘sakumna balaréa murid-murid mimiti suka bungah jeung muji Allah ku sora anu tarik ku sabab sagala padamelan anu agung anu geus maranéhna tingali; bari maranéhana nyarita: rahayu Raja anu sumping dina asma Gusti; katengtreman di sawarga, jeung kamulyaan di nu Maha Luhur. Jeung sawatara urang Parisi ti antara balaréa nyarita ka Anjeunna, Guru, tegor murid-murid Anjeun. Jeung Anjeunna ngawaler sarta ngadawuh ka maranéhna, Kami nyaritakeun ka maranéh, lamun maranéhna ieu cicing, batu-batu ogé bakal geuwat ngagorowok’ (Lukas 19:37–40).

“‘Urang Yahudi nyoba ngeureunkeun pangwartaan tina amanat anu geus diramalkeun dina firman Allah.’

“Saterusna manéhna nyebut deui pangalaman dirina sorangan:

“‘Nubuat kudu digenepan. Gusti ngandika, “Tingali, Kami rek ngutus ka maraneh Nabi Élia saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun” (Malachi 4:5). Aya saurang anu kudu datang dina sumanget jeung kakawasaan Élia, sarta nalika anjeunna nembongan, jalma-jalma bisa waé nyebut, “Anjeun teuing daria, anjeun henteu napsirkeun Kitab Suci ku cara anu merenah.”’—Selected Messages, volume 1, 412.

“Yén yén manéhna keur ngarujuk kana pangalaman dirina sorangan, éta ogé jadi écés tina paragraf anu nyusul, dina éta manéhna nyatakeun:”

“‘Abdi bade nyarita anu sajati sakumaha Allah maparin éta ka abdi....’” Lampiran kana Testimonies to Ministers.

Kanyataan yén Ellen White kedah nyanghareupan dongéng-dongéng para teolog jeung pamingpin dina jamanana henteu méré bukti naon waé yén manéhna keur ngaidentifikasi dirina sorangan salaku “jalma” anu bakal sumping dina mangsa nu bakal datang dina roh jeung kakawasaan Élia. Di manakah aya bukti naon waé ngeunaan seueur lawan Ellen White di jero Adventisme anu

nyerang métode panerapan Alkitab anu ku manéhna dipaké? Iraha manéhna kantos dibéjaan, “anjeun teu napsirkeun Kitab Suci ku cara anu leres”? Manéhna écés netelakeun yén bakal aya hiji gerakan jalma-jalma dina ahir dunya anu bakal dipaparin kakawasaan ku roh jeung kakawasaan Élia, jeung teu aya jalan anu sah pikeun ngasongkeun yén manéhna nganggap gerakan ceurik tarik malaikat katilu éta keur lumangsung dina waktu manéhna ngaramalkeun ngeunaan manifestasi kakawasaan Élia dina mangsa nu bakal datang. Para teolog Adventis Laodikia bakal ngajadikeun kawanan maranéhna percaya yén Sister White keur “ngarujuk” kana “pangalaman dirina sorangan” minangka hiji panggenapan nabi Élia anu bakal diutus saméméh poé Gusti anu agung jeung pikapikaseuneun.

Maneh, Kami baris ngutus ka aranjeun Nabi Elia saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikagét. Malaki 4:5.

Salah sahiji ciri nubuat Elia salaku lambang nyaéta yén anjeunna nampilkeun hiji metodologi alkitabiah anu ngalawan dongéng-dongéng ti hiji kaimaman anu nyebarkeun dongéng adat-istiadat jeung tradisi. Pagaweanana dina nyiapkeun jalan (ieu jalanana, araraklah dina eta) dilaksanakeun ku metodologi alkitabiah anu ngalawan ajaran hiji kaimaman anu geus ruksak. Jeung nurutkeun kana tilu saksi, nyaéta Elia, Yohanes Pembaptis, jeung Miller; dibarengan ku kasaksian Sadérék White ngeunaan mucunghulna Elia anu dina mangsa harita masih bakal datang, anjeunna bakal jadi saurang lalaki, lain awéwé. Lamun metodologi Palmoni jeung Alfa jeung Omega dipikaharti kalawan bener, éta dipikawanoh lain saukur sabagé sakumpulan aturan alkitabiah pikeun naksirkeun Kitab Suci, tapi sabagé salinan tina tabiat Kristus, anu mangrupikeun kamulyaan-Na.

Jeung kamulyaan PANGERAN bakal dipidangkeun, sarta sakumna manusa baris nenjo éta babarengan; sabab sungut PANGERAN anu parantos ngandika kitu. Yesaya 40:5.

Watek pisan Kristus dipidangkeun ku padika anu kudu dipaké dina ngartos Firman-Na, sabab Anjeunna téh Firman.

“Hukum Allah di Bait Suci di sawarga téh mangrupa aslina anu agung, anu parentah-parentahna, nu dituliskeun dina loh-loh batu sarta dicatet ku Musa dina Pentateukh, mangrupikeun salinan anu teu mungkin salah. Maranéhanana anu ngahontal pangarti kana perkara penting ieu ku kituna dituntun pikeun ningali sipat hukum ilahi anu suci tur teu robah. Maranéhanana ningali, leuwih ti saméméhna, kakuatan kecap-kecap Jurusalamet: ‘Nepi ka langit jeung bumi sirna, moal aya hiji iota atawa hiji titik leutik ogé anu sirna tina hukum.’ Mateus 5:18. Hukum Allah, ku sabab mangrupa panyingkepan kahoyong-Na, salinan tina tabiat-Na, kudu langgeng salalawasna, ‘salaku saksi anu satia di sawarga.’ Teu aya hiji parentah ogé anu geus dibatalkeun; teu aya hiji iota atawa hiji titik leutik ogé anu geus dirobah. Kitu saur nu ngarang Jabur: ‘Salalawasna, nun PANGERAN, pangandika Gusti geus netep di sawarga.’ ‘Sakabéh parentah-parentah-Na téh pasti. Éta nangtung pageuh salalawasna jeung salamina.’ Jabur 119:89; 111:7, 8.” The Great Controversy, 434.

Sakumaha Sapuluh Parentah téh mangrupa transkrip anu teu robah tina karakter Kristus, kitu deui aturan-aturan tafsir nubuat téh mangrupa transkrip tina karakter-Na.

“Urang kudu nyaho ku diri sorangan naon anu ngawangun Kakristenan, naon anu disebut bebeneran, naon iman anu geus urang tampi, naon aturan-aturan Alkitab—aturan-aturan anu dipaparinkeun ka urang ku kawasa anu pangluhurna. Aya loba jalma anu percaya tanpa alesan anu jadi dasar imanna, tanpa bukti anu cekap ngeunaan bebeneran éta perkara. Lamun aya hiji pamanggih ditepikeun anu sajalan jeung pamadegan-pamadegan maranéhna anu geus kabentuk ti heula, maranéhna geuwat siap narimana. Maranéhna henteu nalar tina sabab kana akibat, iman maranéhna henteu boga pondasi anu sajati, sarta dina mangsa pangujian maranéhna bakal manggihan yén maranéhna geus ngadegkeun wangunanana dina pasir.

“Jalma anu ngarasa sugema ku pangaweruhna sorangan anu ayeuna, anu can sampurna, ngeunaan Kitab Suci, bari nyangka yén éta geus cekap pikeun kasalametanana, sabenerna keur ngandelkeun hiji panyangka anu matak mawa kana karuksakan. Aya loba jalma anu can kacida lengkepna dipaparin ku alesan-alesan Kitab Suci, sangkan maranéhna bisa ngabédakeun kasalahan, sarta ngahukum sagala tradisi jeung tahayul anu geus dipasrahkeun ka maranéhna saolah-olah éta téh bebeneran. Sétan geus ngasupkeun pikiran-pikiranana sorangan kana ibadah ka Allah, supaya manéhna bisa ngaruksak kasajanaan Injil Kristus. Loba pisan anu ngaku percaya kana bebeneran ayeuna, tapi henteu nyaho naon anu ngawangun iman anu sakali geus disanggakeun ka para wali—Kristus di jero maranéh, harepan kamulyaan. Maranéhna nyangka keur ngabéla patok-patok heubeul, tapi maranéhna téh haneut-haneut kuku jeung teu paduli. Maranéhna henteu nyaho naon hartina nganyam kana pangalaman hirupna sorangan sarta miboga kakuatan sajati tina kanyaah jeung iman. Maranéhna lain pamekar Kitab Suci anu raket, tapi malas jeung teu taliti. Lamun timbul bédana pamadegan ngeunaan ayat-ayat Kitab Suci, jalma-jalma ieu anu henteu diajar kalawan tujuan anu puguh sarta henteu mantap kana naon anu dipercayana, murag ninggalkeun bebeneran. Urang kuduna ngantebkeun ka sakumna jalma perluna nalungtik bebeneran ilahi kalawan satékah polah, sangkan maranéhna nyaho yén maranéhna enya-nya nyaho naon ari bebeneran. Sabagian ngaku miboga loba pangaweruh, sarta ngarasa sugema ku kaayaanana, padahal maranéhna teu boga deui sumanget pikeun pagawean, teu boga deui kanyaah anu hurung ka Allah, jeung ka jiwa-jiwa anu pikeun éta Kristus pupus, batan upama maranéhna can kungsi nyaho Allah. Maranéhna henteu maca Alkitab [sangkan] nyokot sari jeung kabeungharanana pikeun jiwana sorangan. Maranéhna henteu ngarasa yén éta téh sora Allah anu keur nyarita ka maranéhna. Tapi, lamun urang hayang ngartos jalan kasalametan, lamun urang hayang ningali pancaran-pancaran Panonpoé kabeneran, urang kudu nalungtik Kitab Suci kalawan tujuan anu puguh, sabab jangji-jangji jeung nubuat-nubuat Alkitab mancarkeun sinar kamulyaan anu caang kana rarancang ilahi ngeunaan panebusan, anu bebeneran-bebeneran agungna can kahartos kalayan écés.” *The 1888 Materials*, 403.

Pikeun sajatina jadi urang Kristen hartina kudu sarupa jeung Kristus. Ieu petikan netelakeun yén urang “kudu nyaho ku diri sorangan naon anu ngawangun hakékat Kakristenan.” Disebutkeun yén urang “kudu nyaho” “naon ari bebeneran.” Urang “kudu nyaho” “naon ari iman anu geus urang tampi.” Urang kudu nyaho “naon waé aturan-aturan Kitab Suci—aturan-aturan anu dipasihkeun ka urang ku Kawasa anu pangluhurna.” Jadi sarupa jeung Kristus merlukeun supaya urang nyaho naon waé aturan-aturan Kitab Suci anu geus dipasihkeun ka urang ku Kawasa anu pangluhurna. Tanpa aturan-aturan éta urang moal bisa sarupa jeung Kristus, sabab aturan-aturan anu dipasihkeun

ku Kawasa anu pangluhurna téh mangrupikeun salinan watak-Na.

Ciri séjén tina Élia nyaéta pagawean nyiapkeun jalan pikeun utusan perjangjian. Élia ngagambarkeun pagawean anu dilaksanakeun dina hiji sajarah nalika hiji umat pilihan baheula keur kaliwatkeun, sarta dina waktu anu sarua hiji umat pilihan anyar keur dipilih. Sajarah éta ngagambarkeun hiji prosés panyucian anu ngahasilkeun hiji umat anu digambarkeun minangka kurban anu murni, sabalikna ti umat pilihan baheula anu teu murni.

Lah, Kami baris ngutus utusan Kami, sarta anjeunna bakal nyiapkeun jalan di hareupeun Kami; jeung Gusti, anu ku maraneh dipilarian, bakal ngadadak sumping ka Bait-Na, nya eta utusan perjangjian, anu ku maraneh dipikaresep; lah, anjeunna bakal sumping, saur PANGERAN semesta alam. Tapi saha anu bisa tahan dina poe katangan-Na? jeung saha anu bakal tetep nangtung nalika Anjeunna nembongan? sabab Anjeunna teh siga seuneu panyarap, jeung siga sabun tukang nyeuseuh lawon: Jeung Anjeunna bakal linggih saperti nu nyarap jeung nyucikeun pérak; jeung Anjeunna bakal nyucikeun putra-putra Lewi, sarta ngamurnikeun maranehna saperti emas jeung pérak, supaya maranehna bisa ngahaturkeun ka PANGERAN kurban dina kabeneran. Tuluy kurban Yuda jeung Yerusalem bakal matak pikaresepeun ka PANGERAN, saperti dina jaman baheula, jeung saperti dina taun-taun kapungkur. Maleakhi 3:1–4.

Yahya Pembaptis nyiapkeun jalan pikeun Kristus sangkan ngadadak sumping jeung nyucikeun Bait-Na. Nyucikeun Bait Allah dina awal jeung dina ahir palayanan Kristus téh mangrupa panggenepan tina Maleakhi pasal tilu. Yahya téh utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan perjangjian supaya nyucikeun putra-putra Lewi.

Dina panyucian Bait Allah, Yesus keur ngembarkeun misi-Na salaku Al Masih, sarta ngamimitian pagawean-Na. Eta Bait Allah, anu diadegkeun pikeun padumukan Ayana Ilahi, dirancang supaya jadi pangajaran ngaliwatan lambang pikeun Israil jeung pikeun dunya. Ti mangsa kalanggengan, geus jadi maksud Allah yen unggal mahluk ciptaan, ti seraf anu mulya jeung suci nepi ka manusa, kudu jadi bait pikeun padumukan Sang Panyipta. Ku lantaran dosa, umat manusa eureun jadi bait pikeun Allah. Ku kajahatan, hate manusa jadi poek jeung najis, sahingga henteu deui nembongkeun kamulyaan Sang Ilahi. Tapi ku panjelmaan Putra Allah, maksud Sawarga jadi kacumponan. Allah cicing dina kamanusaan, sarta ngaliwatan rahmat kasalametan hate manusa jadi deui bait-Na. Allah netepkeun supaya Bait Allah di Yerusalem jadi kasaksian anu langgeng ngeunaan tujuan anu luhung anu kabuka pikeun unggal jiwa. Tapi urang Yahudi henteu ngartos harti gedong anu ku maranehna dipikareueus pisan tea. Maranehna henteu masrahkeun dirina jadi bait-bait anu suci pikeun Roh Ilahi. Pakarangan Bait Allah di Yerusalem, anu pinuh ku haruru padagangan anu teu suci, ngagambarkeun kalayan kacida saenyana bait hate, anu dinajiskeun ku ayana hawa nafsu indriawi jeung pikiran-pikiran anu teu suci. Dina ngabersihan Bait Allah tina para nu meuli jeung nu ngajual ti dunya, Yesus ngembarkeun misi-Na pikeun ngabersihan hate tina najisna dosa,—tina kahayang-kahayang duniawi, hawa nafsu anu mentingkeun diri sorangan, kabiasaan-kabiasaan jahat, anu ngaruksak jiwa. “Gusti, anu ku maraneh ditéangan, bakal ngadadak sumping ka bait-Na, nya eta Utusan tina pajangjian, anu ku maraneh dipikaresep: tenjo, Anjeunna bakal sumping, saur PANGERAN semesta alam. Tapi saha anu bisa tahan dina poe katangan-Na? Jeung saha anu

bakal tetep nangtung waktu Anjeunna nembongan? Sabab Anjeunna teh saperti seuneu panyaring, jeung saperti sabun tukang ngabodaskeun lawon: sarta Anjeunna bakal linggih saperti panyaring jeung panyuci pérak: sarta Anjeunna bakal nyucikeun putra-putra Lewi, jeung ngamurnikeun maranehna saperti emas jeung pérak.” Maleakhi 3:1–3.” *The Desire of Ages*, 161.

Yohanes Pembaptis teh utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Kristus sangkan ngadadak sumping sarta nyucikeun Bait-Na, sarta William Miller ngalaksanakeun pagawean persiapan anu sarua pikeun Kristus sangkan ngadadak sumping ka Pangsucipangsucina dina 22 Oktober 1844.

“Datangna Kristus salaku Imam Agung urang ka tempat anu pangsucina, pikeun nyucikeun tempat suci, anu dipintonkeun dina Daniel 8:14; datangna Putra manusa ka Nu Sepuh Poe, sakumaha dipidangkeun dina Daniel 7:13; jeung datangna Gusti ka Bait-Na, sakumaha dinubuatkeun ku Malakhi, mangrupikeun gambaran ngeunaan kajadian anu sarua; jeung ieu ogé dilambangkeun ku datangna panganten lalaki ka pesta nikah, sakumaha dijelaskeun ku Kristus dina misil sapuluh parawan, dina Mateus 25.” *The Great Controversy*, 426.

Yohanes jeung Miller ngalambangkeun panyucian anu diwakilan ku Maleakhi anu ayeuna keur dilaksanakeun dina sajarah urang ayeuna.

“Nabi nyebut, ‘Kami ningali malaikat séjén turun ti sawarga, mibanda kakawasaan anu agung; sarta bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Jeung anjeunna ngagero kalayan tarik ku sora anu kuat, saurna, Babul anu gedé geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi tempat cicingna roh-roh jahat’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh pesen anu sarua jeung anu dipaparinkeun ku malaikat kadua. Babul geus rubuh, ‘sabab manehna geus ngajadikeun sagala bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur?—Ajaran-ajaran palsuna. Manehna geus mikeun ka dunya hiji sabat palsu gaganti Sabat parentah kaopat, sarta geus ngulang deui kabohongan anu pangheulana dicaritakeun ku Iblis ka Hawa di Eden—kalanggengan alami jiwa. Loba kasalahan séjén anu sajenis geus disebarkeunana ka mana-mana, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi doktrin’ (Mateus 15:9).

“Waktu Isa ngamimitian pangladénan umum-Na, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina panajisan sacrilegi anu ngahinakeunana. Di antara lampah-lampah panungtungan dina pangladénan-Na aya panyucian Bait Allah anu kadua. Kitu deui, dina padamelan panungtungan pikeun mere panggeuing ka dunya, dua panggero anu béda ditepikeun ka gereja-gereja. Amanat malaikat anu kadua nya éta, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh, eta kota gedé, lantaran manehna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Jeung dina sasambat tarik amanat malaikat anu katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyarios, ‘Kaluarlah ti manehna, eh umat Kami, supaya maraneh ulah milu kana dosa-dosana, sarta supaya maraneh ulah narima tina balahi-balahi na. Sabab dosa-dosana geus nepi ka langit, jeung Allah geus émut kana kajahatan-kajahatanana’ (Wahyu 18:4, 5).” *Selected Messages*, buku 2, 118.

Dua pamarésihan Bait Allah dina palayanan Kristus, jeung dua pamarésihan Bait Allah dina sajarah Millerite, nya éta panggenapan tina Malakhi pasal tilu sarta nuduh ka hareup kana dua pamarésihan Bait Allah anu mimiti dina 11 Séptémber 2001 nalika gedong-gedong agung di Kota

New York diruntuhkeun ku hiji keuna ti Allah, jeung malaikat anu gagah dina Wahyu dalapan welas turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-na. Di antara hal-hal séjén, ieu ngabuktikeun salahna sajian dongéng anu ditawarkeun ku para teolog Laodikia Adventisme anu ngaku yén Ellen White téh nabi Elia anu bakal datang saméméh poé PANGERAN anu agung jeung pikagoréngun. Pamarésihan Bait Allah anu lumangsung nalika malaikat dina Wahyu dalapan welas turun, dimimitian dalapan puluh genep taun sanggeus Ellen White dipulasara.

Yahya Pembaptis sareng murid-muridna, Miller sareng kaum Millerit, sareng Future for America ngawakilan para utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan perjangjian supaya ngadadak sumping ka Bait-Na sarta nyucikeun éta tina panajisan nu ngahinakeun kasucianana.

Ilyas minangka lambang ngagambarkeun saurang lalaki. Anjeunna ngagambarkeun saurang lalaki anu disaur kaluar tina laku hirup sapopoé, lain saurang ahli téologi kapriestenan. Palayanan anjeunna nembongkeun metodologi Alkitabiah anu leres, nyaéta aturan-aturan anu dipasihkeun ku Kawasa Nu Pangluhurna. Palayanan anjeunna nangtung dina konfrontasi jeung metodologi kapriestenan Laodikea ayeuna, nyaéta dongéng-dongéng, kabiasaan, jeung tradisi. Anjeunna nyiapkeun jalan pikeun hiji prosés panyucian anu ngadegkeun hiji umat pilihan anu anyar tina sesa hiji umat pilihan anu kaliwat. Prosés panyucian éta ditempatkeun dina kontéks kajadianana sacara ngadadak.

Élias ogé ngalambangkeun hiji palayanan jeung hiji pagawéan anu ku Allah sacara husus diadegkeun sarta ditetepkeun minangka hiji-hijina palayanan Allah.

Urang bakal mintonkeun ieu dina sajarah kaum Millerites dina artikel salajengna.

Sarta kajadian dina waktu pangurbanan kurban sonten, Élia nabi ngadeukeutan, sarta ngadawuh, “Nun PANGERAN, Allahna Ibrahim, Ishak, jeung Israil, mugi dipikanyaho dina poe ieu yen Gusti téh Allah di Israil, sarta yen sim kuring téh abdi Gusti, jeung yen sagala hal ieu ku sim kuring parantos dipigawe numutkeun kana pangandika Gusti.” 1 Raja-raja 18:36.